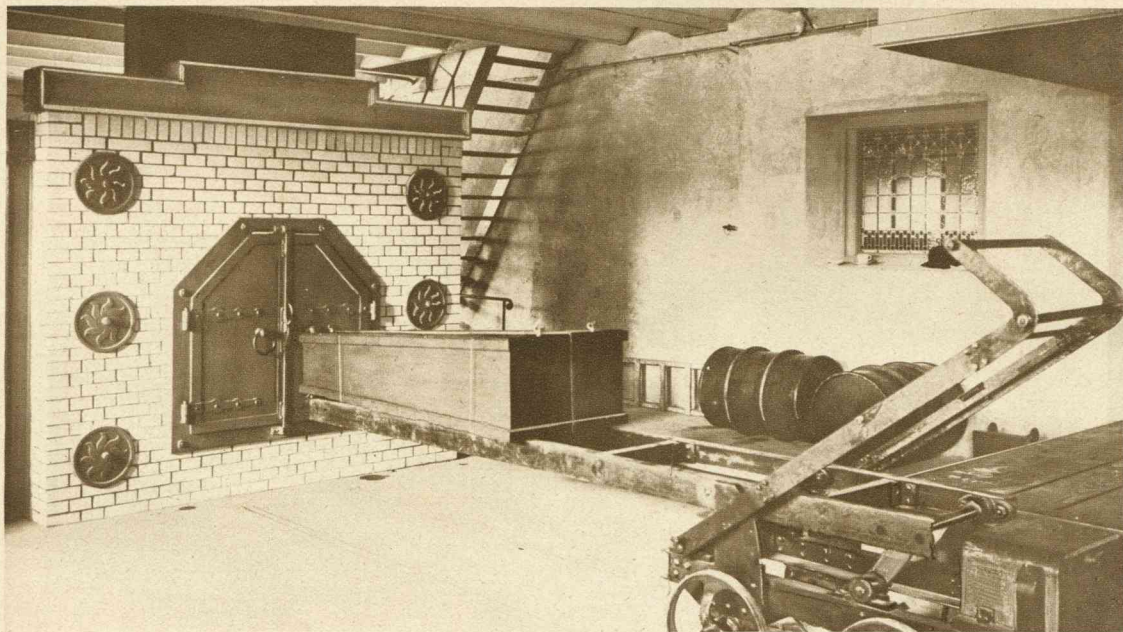
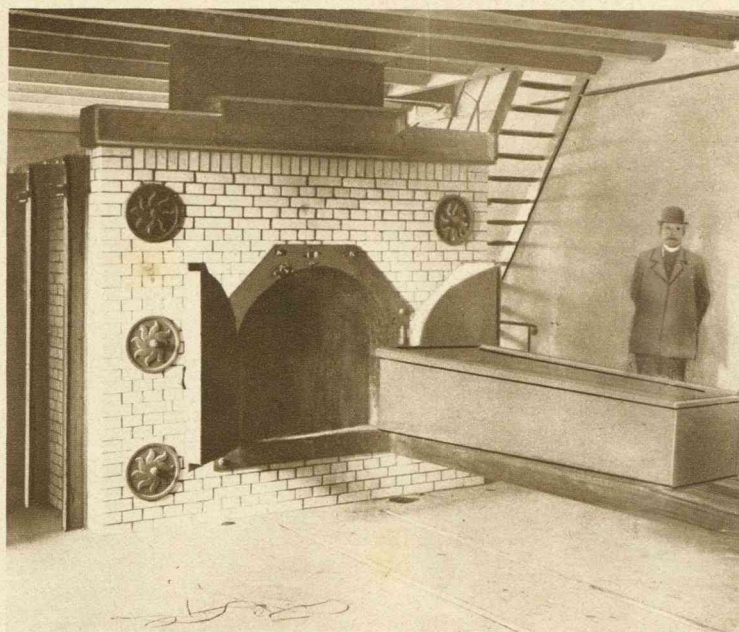

De kist voor den oven.

Het opengaan van den oven.

nagaat hoe weinig gevallen er in de werkelijkheid van begraven van een schijn-doodde bestaan, dan kan dit argument in het geheel niet gelden. Hier hangt ook alles af van de lijkschouwing.

De godsdienstige bezwaren zijn de zwaarte. Een ieder blijve vrij in zijn religieuze opvattingen over begraving.

De Vereeniging voor facultatieve lijkverbranding wenschte die vrijheid echter óók voor de crematie en al is in de wet van 1869 nog niet de mogelijkheid van verbranding geregeld, door de oprichting van het crematorium zal dat misschien gebeuren en de facultatieve lijkverbranding in ons ons land overgaan tot wettelijk regelde.

Wat nu het crematorium zelf aangaat, het is gebouwd op een hooge duinen-rij, welke de begraafplaats Westerveld te Velzen omzoomt. Het is een monumetaal gebouw, dat een rustigen, soberen indruk maakt. Over een breed bordes komt men in de hooge stemmingsvolle, centrale hal, waar eventueel een lijkdienst gehouden kan worden, terwijl de afgestorvene in een kist tegenover de centrale hal, in een vertrek dat iets hoger ligt, geplaatst is. Een ruim koor, waarop ook een orgel plaats vindt, schept de gelegenheid tot plechtige lijkdiensten. Voor de familie is een speciaal vertrek aangewezen van waaruit men den lijkdienst kan volgen, zonder door het publiek gezien te worden. De eventueel met bloemen en kransen bedekte kist wordt geplaatst op een baar, welke tevens de lift is, voor de overbrenging naar de ovenkamer. Na beëindiging van den lijkdienst of der laatste redevoering daalt de lift heel langzaam. Statig verdwijnt de doode; geruischloos sluit zich de opening van de lift. Inderdaad een uiterst plechtig moment.

In de ovenkamer wordt de kist van de lift naar den oven vervoerd door een speciaal daarvoor gebouwd wagentje. Snel gaan de ovendeuren open en sluiten zich weer onmiddellijk. De verbranding zelve vindt plaats, zonder dat de vlammen der brandstof in aanraking komen met het lijk. De z.g. recuperator-

oven, welke in Velzen in gebruik is, berustend op hetzelfde principe als de regeneratoren ovens, verschaffen verhitte lucht tot een temperatuur van pl.m. 1000° C. Die verhitte lucht wordt toegelaten in de verbrandingskamer en verteert het lijk. De kist verbrandt volkomen. Van de dooden blijft alleen de beenderen-ash over, die als een zuivere, witte substantie verzameld wordt.

De vóórverwarming van den oven duurt circa 4 uur. De verbranding zelve neemt 1 1/4 à 1 1/2 uur in beslag. De kosten bedragen aan brandstof enz. circa f 8 à f 10.

De asch wordt bijeengebracht in een urn. Onze begrafenis-wet eischt, dat deze begraven wordt.

In het buitenland bestaan echter verschillende wijzen tot bewaren dezer urnen. In verscheidene crematoria zijn z.g. columbaria gebouwd; dat zijn vertrekken met nissen, waarin de urnen worden geplaatst. Hoezeer dit ook op het eerste moment een plechtigen indruk maakt, toch zijn er bezwaren aan verbonden, die deze bijzetting onvolkomen doen zijn.

Een zekere eentonigheid bij gelijkheid of een zekere onrust bij te groote verschillen storen dikwijls het plechtige. Ook is het niet mogelijk de nagedachtenis der dooden te eeren met bloemen, enz. Vandaar dat in verschillende Deutsche steden z.g. urnenkerkhoven gesticht zijn, waar de urnen begraven worden en waarboven dan meestal gedenkstenen zijn opgericht.

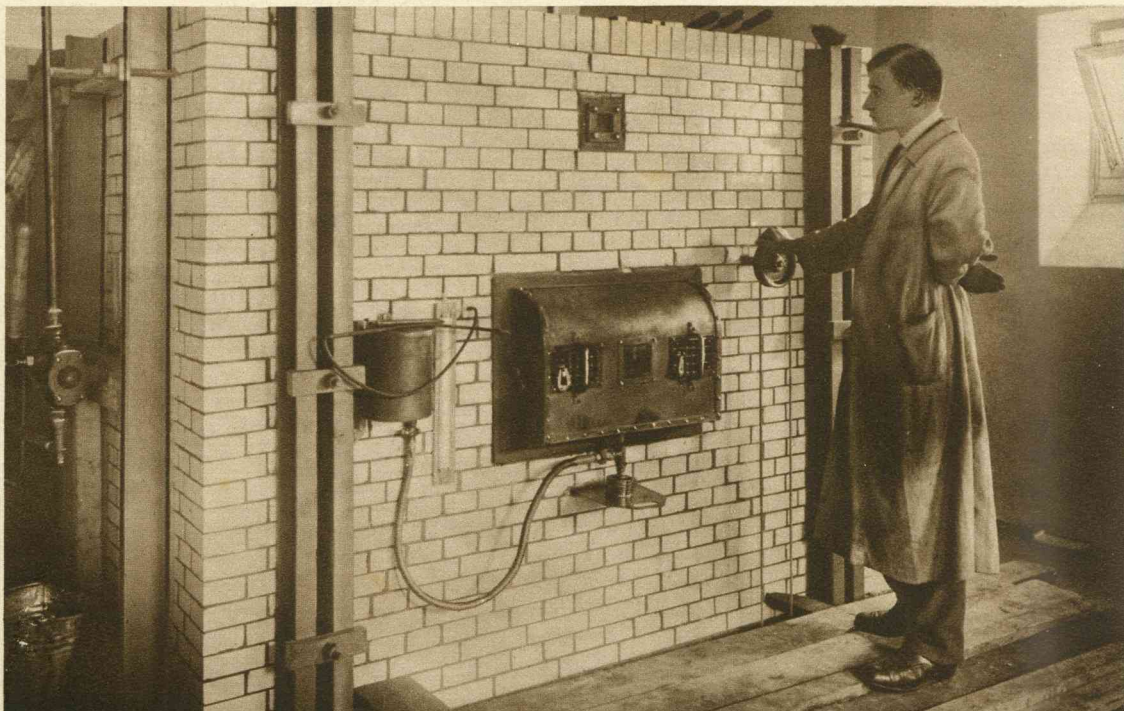
Ook vindt soms de urn een plaats in den gedenksteen zelf. De kerkhoven te Jena en Hamburg zijn op dit gebied een voorbeeld te noemen.

Met een bezoek van de leden der Vereeniging tot facultatieve lijkverbranding Zaterdag 27 September j.l., samenvallende met de jaarvergadering der vereeniging, is het crematorium geopend verklaard. Als namen der oprichters zijn in een gedenksteen vermeld de heeren: Dr. J. de Vrij, Dr. Ph. K. van Lissa, Mr. J. D. Verbroek, L. J. Vermeer, J. B. A. Saeys, L. P. de Groot.

Aan de ziel der beweging, Dr. Van Lissa, danken wij verschillende inlichtingen en het bijwonen van een proefneming, natuurlijk niet met een menschelijken doode.

Een urn ontworpen door den bekenden ceramist Willem Brouwer.

De eenvoudige voorzijde van den oven.